

Добруджански край.

О, добруджански край,
Ти нашъ си земенъ рай :
Въ тебъ златно жито зрѣй,
Въ тебъ стадо сладко блѣй !

Орлитъ отъ възбогъ,
Простора ти широкъ
И слънчо — мощний фебъ,
Ни спомватъ все за тебъ !

Подъ чужди днесъ си кракъ,
Но иде день въ кой пакъ
Да бждешъ кжтъ нашъ ти,
Тѣй както и прѣди !

Съ напрѣдъкъ, свѣтлина
Ний твойта бжднина
Ковеме всѣки часъ, —
Храни надежда въ насъ !

Люб. Бобевски.